Euroopan unionin neuvosto

Bryssel, 25. toukokuuta 2018
(OR. en)

9348/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0180 (COD)

EF 144
ECOFIN 487
CODEC 859
ENV 350

EHDOTUS

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	24. toukokuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 355 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 355 final.

Liite: COM(2018) 355 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 24.5.2018
COM(2018) 355 final

2018/0180 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2018) 257 final} - {SWD(2018) 264 final} - {SWD(2018) 265 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotus on osa komission laajempaa aloitetta kestävän kehityksen edistämiseksi. Siinä luodaan perusta unionin kehykselle, jossa ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät näkökohdat (ESG-näkökohdat) ovat rahoitusjärjestelmän ytimessä. Näin voidaan tukea Euroopan talouden siirtymistä kohti ympäristöystävällisempää ja häiriönsietokykyisempää kiertotalousjärjestelmää. ESG-tekijät olisi sisällytettävä osaksi investointeja koskevaa päätöksentekoa, jotta investoinneista voitaisiin tehdä entistä kestävämpiä ottaen huomioon kasvihuonekaasupäästöt, luonnonvarojen ehtyminen ja työolot ja -ehdot. Tällä ehdotuksella ja siihen liittyvillä säädösehdotuksilla pyritään sisällyttämään ESG-näkökohdat osaksi sijoitus- ja neuvontaprosessia johdonmukaisesti kaikilla toimialoilla. Tavoitteena on varmistaa, että kaikki finanssimarkkinoiden toimijat (yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat, vakuutusyritykset, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset, EuVECA- ja EuSEF-rahastojen hoitajat), vakuutusten jakelijat ja sijoitusneuvojat, jotka saavat asiakkailtaan tai edunsaajilta toimeksiannon tehdä sijoituspäätöksiä näiden puolesta, ottavat ESG-arvioinnin huomioon sisäisissä prosesseissaan ja ilmoittavat asiakkailleen siitä. Lisäksi jotta sijoittajien olisi helpompi verrata sijoitustensa hiilijalanjälkeä, mainituilla ehdotuksilla otetaan käyttöön kaksi uutta vertailuarvojen kategoriaa: vähähiilisyyden vertailuarvo ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvo. Kyseisillä ehdotuksilla, jotka täydentävät toisiaan, on tarkoitus helpottaa investointeja kestäviin hankkeisiin ja omaisuuseriin koko EU:ssa.

Komission toimenpidepaketti vastaa maailmanlaajuiseen pyrkimykseen edistää kestävämpää taloutta. Hallitukset eri puolilla maailmaa ovat valinneet taloudelle ja koko maapallolle kestävämmän tulevaisuuden hyväksymällä **vuoden 2016 Pariisin ilmastosopimuksen** ja **Yhdistyneiden kansakuntien (YK) kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman**.

EU on sitoutunut edistämään kehitystä, joka vastaa nykypäivän tarpeisiin vaarantamatta tulevien sukupolvien mahdollisuutta vastata omiin tarpeisiinsa. Kestävä kehitys on jo pitkään ollut Eurooppa-hankkeen keskiössä. EU:n perussopimuksissa tunnustetaan kestävän kehityksen sosiaali- ja ympäristöpoliittinen ulottuvuus, joita olisi tarkasteltava yhdessä.

Komission vuonna 2016 antamassa tiedonannossa ”Seuraavat toimet Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistamiseksi” yhdistetään YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman tavoitteet[1] EU:n poliittiseen kehykseen sen varmistamiseksi, että kestävän kehityksen tavoitteet otetaan huomioon alusta alkaen kaikissa EU:n sisä- ja ulkopoliittisissa toimissa ja aloitteissa. EU on myös sitoutunut saavuttamaan omat vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteensa ja sisällyttämään kestävän kehityksen osaksi kaikkia politiikkojaan, kuten Jean-Claude Juncker ilmoitti vuonna 2014 julkistamissaan **poliittisissa suuntaviivoissa seuraavalle Euroopan komissiolle**[2]. Tästä syystä monet Euroopan komission poliittiset painopisteet vuosille 2014–2020 vaikuttavat EU:n ilmastotavoitteisiin, ja niillä pannaan

[1] Kyseiset kestävän kehityksen 17 tavoitetta ovat sekä laadullisia että määrällisiä. Ne toimivat ohjenuorana seuraavien 15 vuoden aikana, jotta voidaan valmistautua tulevaan ja pyrkiä ihmisarvon kunnioittamiseen, vakauteen, maapallon hyvinvointiin, yhteiskuntien oikeudenmukaisuuteen, osallistavuuteen ja selviytymiskykyyn ja talouden vaurauteen.

[2] Uusi alku Euroopalle: Työllisyyden, kasvun, oikeudenmukaisuuden ja demokraattisen muutoksen ohjelma, poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle, Strasbourg 15.7.2014, saatavilla verkko-osoitteessa: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_fi.pdf

täytäntöön Agenda 2030. Niitä ovat muun muassa **Euroopan investointiohjelma**[3], **kiertotalouspaketti**[4], **energiaunionipaketti**[5], **biotalousstrategian ajantasaistus**[6], **pääomamarkkinaunioni**[7] sekä **EU:n talousarvio 2014–2020**, mukaan lukien **koheesiorahasto** ja tutkimushankkeet. Lisäksi komissio on perustanut monisidosryhmäfoorumin, joka seuraa kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoa ja vaihtaa asiaan liittyviä parhaita toimintatapoja.

EU:n kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen vaatii merkittäviä investointeja. Pelkästään ilmaston ja energian aloilla arvioidaan tarvittavan 180 miljardin euron vuotuiset lisäinvestoinnit, jotta ilmasto- ja energiatavoitteet voidaan saavuttaa vuoteen 2030 mennessä.[8] Merkittävän osan näistä rahoitusvirroista on tultava yksityiseltä sektorilta. Tämän investointivajeen täyttäminen edellyttää, että yksityisiä pääomavirtoja on suunnattava laajalti kestävämpiin investointeihin ja että EU:n rahoituskehys suunnitellaan kokonaan uudelleen.

Tätä taustaa vasten komissio perusti joulukuussa 2016 **korkean tason asiantuntijaryhmän**, jonka tehtävänä oli kehittää EU:lle kattava kestävän rahoituksen strategia. Asiantuntijaryhmä julkaisi loppuraporttinsa[9] 31. tammikuuta 2018. Raportissa esitettiin kattava visio kestävästä rahoituksesta Euroopalle. Siinä myös yksilöitiin kaksi Euroopan rahoitusjärjestelmän kannalta välttämätöntä edellytystä: parannetaan rahoitusalan panosta kestävämpään ja osallistavampaan kasvuun ja lujitetaan rahoitusvakautta sisällyttämällä ESG-tekijät osaksi sijoituksia koskevaa päätöksentekoa. Asiantuntijaryhmä antoi kahdeksan keskeistä suositusta, jotka ovat sen mielestä kestävän eurooppalaisen rahoitusjärjestelmän olennaisia osatekijöitä. Yksi sen suosituksista on se, että indeksin tarjoajat olisi velvoitettava julkistamaan tietoja indeksin ja altistumisesta suhteessa kestävyysparametreihin indeksiin sisältyvien arvopapereiden ja niiden painotuksen perusteella. Samalla Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sisällytettävä vertailuarvoselvitystä koskeviin ohjeisiinsa viittauksia kestävyysnäkökohtiin, jotka osoittavat selkeästi, miten vertailuarvomenetelmässä on otettu huomioon ESG-näkökohdat, myös siirtyminen vähähiiliseen talouteen.

Asiantuntijaryhmä korosti, että indekseillä ja vertailuarvoilla on epäsuora mutta tärkeä vaikutus sijoituksiin. Monet sijoittajat luottavat vertailuarvoihin erityisesti sijoitussalkkujen kohdentamisessa sekä finanssituotteidensa arvonkehityksen mittaamisessa. Vaikka indeksien tarjoajat ovat kehittäneet laajan valikoiman indeksejä, joissa otetaan huomioon kestävyys- ja

---

3 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan investointipankille ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014) 903 final).

4 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” COM(2015) 614 final.

5 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan investointipankille ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia”, COM(2015) 80 final.

6 Ares(2018)975361.

7 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Pääomamarkkinaunionin luomista koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2015) 468 final).

8 Vuotuisen investointivajeen arvio kaudelle 2021–2030 perustuu PRIMES-mallilla laadittuihin ennusteisiin, joita Euroopan komissio sovelsi vaikutustenarvioinnissaan ehdotuksesta energiatehokkuusdirektiiviksi (2016), http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1483696687107&uri=CELEX:52016SC0405.

9 Kestävää rahoitusta käsittelevän korkean tason asiantuntijaryhmän loppuraportti 2018 ”Financing A Sustainable European Economy”.

ilmastonäkökohdat, näiden indeksien merkitys sijoitussalkkujen kohdentamisessa on yleensä ottaen edelleen vähäinen.

Jatkotoimena korkean tason asiantuntijaryhmän työlle ja panoksena laajempiin pyrkimyksiin kytkeä finanssialan, ympäristöalan ja yhteiskunnalliset kysymykset toisiinsa komissio julkaisi 8. maaliskuuta 2018 ”**Kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman**”[10]. Toimintasuunnitelmassa komissio ilmoitti tulevista toimenpiteistä, joilla lisätään vertailuarvomenetelmien ESG-avoimuutta, ja ehdotti standardeja vähähiilisyyden vertailuarvojen menetelmiä varten unionissa.

Vähähiilisyyden vertailuarvoja koskevilla yhteisillä standardeilla pyrittäisiin puuttumaan ”viherpesun” riskiin. ”Viherpesulla” tarkoitetaan tilannetta, jossa kaikkia vähähiilisyyden indeksejä edistetään samalla tavoin ympäristön kannalta merkittävinä, vaikka niillä on erilaisia ominaisuuksia. Lisäksi menetelmien eritasoinen ESG-avoimuus hankaloittaa markkinatoimijoiden mahdollisuuksia verrata indeksejä, mikä puolestaan hankaloittaa tarkoituksenmukaisten vertailuarvojen valitsemista omaa sijoitusstrategiaa varten.

Käsillä olevassa ehdotuksessa ehdotetaan vertailuarvoasetuksen muuttamista edellä mainittujen ongelmien ratkaisemiseksi. Siinä otetaan käyttöön kaksi uutta vertailuarvokategoriaa: i) vähähiilisyyden vertailuarvot ja ii) positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvot.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksella muutetaan vertailuarvoasetusta ottamalla käyttöön uusia sääntöjä, jotka koskevat vähähiilisyyden vertailuarvoja ja positiivisen hiilivaikutusta vertailuarvoja. Ehdotus noudattelee vertailuarvoasetuksen pyrkimystä varmistaa, että vertailuarvoilla kuvataan talouden realiteetteja täsmällisesti ja luotettavasti ja että vertailuarvot ovat helposti kaikkien sidosryhmien ymmärrettävissä, jotta voidaan taata korkeatasoinen kuluttajan- ja sijoittajansuoja. Ehdotuksella otetaan käyttöön lisävaatimuksia, joilla pyritään tekemään uusien vertailuarvokategorioiden menetelmistä läpinäkyviä, jotta vertailuarvot olisivat vertailukelpoisempia ja salkunhoitajien päätöksenteko olisi helpompaa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotuksella täydennetään EU:n nykyisiä ympäristö- ja ilmastotoimia parantamalla vertailuarvomenetelmien ESG-avoimuutta ja ottamalla käyttöön yhdenmukaistetut säännöt vähähiilisyyden vertailuarvoja varten. Tavoitteena on kanavoida investointeja kestäviin omaisuuseriin entistä tehokkaammin.

Käsillä oleva ehdotus on osa toimenpidepakettia, joka koskee kestävää rahoitusalaa, joka puolestaan on pääomamarkkinaunionia koskevan hankkeen ensisijainen toimi. Ehdotus sisältää toimenpiteitä, joilla hyödynnetään rahoitusteknologian muuntovoimaa ja suunnataan yksityistä pääomaa kestäviin investointeihin. Ehdotuksella edistetään yhdennetympien pääomamarkkinoiden luomista helpottamalla sijoittajien mahdollisuuksia tehdä tietoon perustuvia päätöksiä ja siten hyötyä sisämarkkinoista.

Käsillä oleva ehdotus on myös osa kattavampaa EU:n strategiaa, jolla pyritään toteuttamaan EU:n ilmastonsuojelun ja kestävän kehityksen tavoitteet. Lisäksi se otetaan huomioon unionin energia- ja ilmastotavoitteissa vuosille 2014–2020. Näitä ovat muun muassa puhtaan ilman toimenpidepaketti, kiertotalouspaketti ja energiaunionistrategia, mukaan lukien ”Puhdasta

[10] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2018) 97 final).

energiaa kaikille eurooppalaisille” -säädöspaketti ja EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi.

Käsillä oleva ehdotus on yhdenmukainen Euroopan finanssivalvontajärjestelmän tarkistamisen[11] kanssa. Sen mukaan Euroopan pankkiviranomaisen[12], Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen[13] ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen[14] on otettava huomioon ESG-riskit tehtäviään hoitaessaan, jotta rahoitusmarkkinoiden toiminta on kestävän kehityksen tavoitteiden mukaista. Lisäksi käsillä oleva ehdotus on yhdenmukainen yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) esitetyn komission ehdotuksen[15] kanssa. Myös PEPP-ehdotuksessa ehdotetaan lukuisten ESG-tekijöihin liittyvien tietojen julkistamista.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 114 artiklassa annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle valta toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevat toimenpiteet jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi. EU voi SEUT-sopimuksen 114 artiklan nojalla toteuttaa toimenpiteitä, joilla poistetaan olemassa olevia perusvapauksien harjoittamisen esteitä ja ehkäistään tällaisten esteiden syntymistä. Tämä koskee myös esteitä, jotka hankaloittavat talouden toimijoiden, kuten sijoittajien, mahdollisuuksia hyödyntää täysimääräisesti sisämarkkinoita.

Koska EU:ssa ei ole yhdenmukaistettu vähähiilisyyden vertailuarvoja koskevia sääntöjä, on syntynyt toisistaan eriäviä standardeja. Nämä erot saattavat hämmentää sijoittajia ja johtaa tilanteeseen, jossa indeksivalikoima, jolla mitataan vähähiilisten rahastojen ja tuotteiden arvonkehitystä, ei ole paras mahdollinen. SEUT-sopimuksen 114 artiklalla annetaan EU:lle oikeus toimia, jotta voidaan i) varmistaa sisämarkkinoiden toiminta vähähiilisten sijoitussalkkujen arvonkehityksen mittaamiseen käytettävien vähähiilisyyden indeksien kannalta, ii) vähentää sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan esteitä ja iii) helpottaa valtioiden rajat ylittäviä sijoituksia kestävään toimintaan koko unionissa.

---

11 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) N:o 1093/2010, 1094/2010, 1095/2010, 345/2013, 346/2013, 600/2014, 2015/760, 2016/1011 ja 2017/1129 muuttamisesta (COM(2017) 536 final).

12 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

15 Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (COM(2017) 343 final).

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Komission ehdotus vertailuarvoasetuksen muuttamiseksi on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklan 3 kohdassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukainen. Toissijaisuusperiaatteen mukaan unioni toimii ainoastaan, jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Vaikka jotkin vertailuarvot ovat kansallisia, niitä käytetään rahoitussopimuksissa ja -tuotteissa usein valtioiden rajojen yli. Indeksiin liittyvillä kansallisen tason toimenpiteillä voidaan osaltaan varmistaa, että indeksissä on otettu tarkoituksenmukaisesti huomioon erityiset kansalliset näkökohdat. Valtioiden rajat ylittävä ulottuvuus saattaa kuitenkin jäädä vaille huomiota. Tämä voi viime kädessä johtaa useisiin toisistaan poikkeaviin sääntöihin, mikä luo epätasapuoliset toimintaolosuhteet sisämarkkinoilla ja aiheuttaa tilanteen, jossa EU:ssa ei ole käytössä johdonmukaista strategiaa. Kansallisen tason toimenpiteet olisivat myös ristiriidassa vertailuarvoasetuksen tavoitteiden kanssa: kyseisellä asetuksella pyritään yhdenmukaistamaan vertailuarvojen laatimista ja käyttöä koskevat säännöt koko unionissa. G20-ryhmä ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) ovat tunnustaneet tämän ongelman ja antaneet IOSCOlle toimeksiannon laatia maailmanlaajuiset periaatteet finanssialan vertailuarvoja varten. Vertailuarvoasetuksen tarkistaminen auttaisi tehostamaan sisämarkkinoita parantamalla yhteistä kehystä, joka koskee vertailuarvojen luotettavaa ja asianmukaista käyttöä eri jäsenvaltioissa.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotettu tarkistus vertailuarvoasetukseen on SEU:n 5 artiklan 4 kohdan edellyttämällä tavalla oikeasuhteinen. Sen kohteena ovat indeksit, joihin sisältyy kestävän kehityksen näkökohtia, erityisesti vähähiilisyyden indeksit. Käsillä oleva ehdotus vaikuttaa ainoastaan tällaisten indeksien tarjoajiin.

Ehdotuksessa noudatetaan suhteellista lähestymistapaa, koska sillä varmistetaan, että uudet velvoitteet asetetaan vertailuarvojen hallinnoijille, joihin jo sovelletaan samankaltaisia vaatimuksia vertailuarvoasetuksen nojalla. Hallinnollisen rasitteen ei siksi odoteta lisääntyvän suhteettomasti. Sitä paitsi vähähiilisyyden vertailuarvojen hallinnoijien rasite saattaa joissakin tapauksissa jopa vähentyä, koska ehdotuksessa esitetään selkeät ja yhdenmukaistetut säännöt tällaisia vertailuarvoja varten, mikä puolestaan mahdollisesti vähentää sisäisten strategioiden kehittämiskustannuksia.

- **Toimintatavan valinta**

Koska monet vertailuarvoista ovat luonteeltaan valtioiden rajat ylittäviä, vertailuarvoasetuksen muuttaminen on kaikkein asianmukaisin oikeudellinen väline ESG-tekijöihin liittyvien julkistamissääntöjen sekä vähähiilisyyden vertailuarvoja koskevien yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimusten käyttöön ottamiseksi koko unionissa. Asetuksella, jota on sovellettava sellaisenaan tarvitsematta antaa kansallista lainsäädäntöä, rajoitetaan mahdollisuutta, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat toisistaan poikkeavia toimenpiteitä kansallisella tasolla, ja varmistetaan yhtenäinen lähestymistapa ja parempi oikeusvarmuus koko EU:n alueella.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Joulukuussa 2016 perustetun korkean tason asiantuntijaryhmän tehtävänä oli laatia suosituksia EU:n strategiaksi kestävän rahoituksen alalla. Asiantuntijaryhmä julkaisi väliraportin ”Financing a Sustainable European Economy” heinäkuun puolivälissä 2017 ja esitteli sen sidosryhmätapahtumassa 18. heinäkuuta 2017. Tämän jälkeen se laati kyselylomakkeen kuulemista varten. Palautekooste julkaistiin yhdessä korkean tason asiantuntijaryhmän laatiman, kestävän eurooppalaisen talouden rahoittamista käsittelevän loppuraportin kanssa 31. tammikuuta 2018. Palautekoosteessa on esitetty tiivistetysti kuulemiseen vastanneiden kommentit, erityisesti ESG-vertailuarvojen roolin osalta.

Lisäksi komissio on kuullut joitakin sidosryhmiä i) tarpeesta yhdenmukaistaa menetelmiin sovellettavia standardeja Euroopan tasolla, ii) vähähiilisyyden indeksien käytön esteistä ja iii) vähähiilisyyden vertailuarvojen menetelmään sisällytettävistä keskeisistä elementeistä. Jäljempänä esitetään tiivistelmä sidosryhmien mielipiteistä.

Kohdennetut sidosryhmähaastattelut

Haastateltavina oli erilaisia sidosryhmiä, muun muassa varainhoitajia ja vertailuarvojen hallinnoijia sekä markkinainfrastruktuurin, pankkien ja edunvalvontaryhmien/ajatushautomojen edustajia.

Haastatteluissa kävi ilmi, että varainhoitajat käyttävät yleensä kahden tyyppisiä vähähiilisyyden indeksejä: niin sanottuja *mainstream*- ja *pure-play*-indeksejä. Varainhoitajat pitävät vähähiilisyyden indeksejä välineenä, jonka avulla voidaan hallita riskiä siitä, että mahdollinen tuleva sääntelytoimenpide johtaa arvottomiin omaisuuseriin. Varainhoitajat keskittyvät suurelta osin niin sanottuihin hiilivapaisiin indekseihin. Nämä indeksit laaditaan vakio- tai emovertailuarvon pohjalta siten, että yritykset, joiden hiilijalanjälki on suhteellisen suuri, karsitaan pois tai niiden painotusta vähennetään.

Vähähiilisyyden indeksien tarjoajat pyrkivät vähentämään indeksisalkun kokonaishiilijalanjälkeä verrattuna vakioindekseihin, joissa painotusmekanismi perustuu yleensä markkina-arvoon. Ne voivat esimerkiksi pyrkiä hiilijalanjäljen pienentämiseen 40 prosentilla verrattuna vakio- tai emoindeksiin. Niin sanottujen *pure-play*-indeksien tarjoajat väittävät, etteivät tällaiset hiilivapaat *mainstream*-indeksit ole Pariisin ilmastosopimuksen 2 °C:n tavoitteiden mukaisia. Ne katsovat, että vertailuarvon osatekijöiden valinnassa on käytettävä tiukempia menetelmiä, esimerkiksi hiilivaikutuksen suhdelukua (*carbon impact ratio*).

Haastatteluissa havaittiin myös merkittäviä eroja sen suhteen, miten indeksien tarjoajat mittaavat hiilijalanjälkeä. Useimmat *mainstream*-indeksien tarjoajat tarkastelevat pääasiassa hiilipäästöjä, jotka aiheutuvat suoraan yrityksen tuotantotoiminnasta (*scope 1* -päästöt), ja päästöjä, jotka aiheutuvat välillisesti tuotteen tai palvelun tarjoamiseksi tarvittavista raaka-ainetoimituksista tai muista yrityksen tuotantoketjun alkupäässä hankkimista tuotantopanoksista (*scope 2* -päästöt). *Pure-play*-indeksien tarjoajien edustajat sen sijaan katsovat, ettei tällä lähestymistavalla voida kuvata riittävällä tavalla yrityksen hiilijalanjälkeä, koska siinä ei oteta millään tavalla huomioon yrityksen asiakkaiden aiheuttamaa hiilijalanjälkeä (*scope 3* -päästöt).

Kyselylomake

Kysymyksiin siitä, olisiko standardeja tarpeen yhdenmukaistaa vähähiilisyyden indeksien menetelmien osalta, saatiin vastauksia varainhoitajilta, jälleenvakuutusyrityksiltä, vertailuarvojen tarjoajilta ja yhdeltä pankkiyhdistykseltä.

Vastaajat ilmoittivat, etteivät ne käytä vähähiilisyyden indeksiä seuraavista syistä: i) nykyisissä menetelmissä ei oteta huomioon kaikkia hiilipäästölähteitä, ii) vastaajien asiakkaat (sijoittajat) eivät luota menetelmiin, joita käytetään saatavilla olevissa vähähiilisyyden indekseissä, ja iii) ei ole käytettävissä sellaisia vähähiilisyyden indeksejä, jotka olisivat vastaajien sijoitusmallin ja -tyylin mukaisia.

Vastaajat huomauttivat, että olisi hyödyllistä kehittää EU:n tasolla yhdenmukaistettuja standardeja vähähiilisyyden indeksin menetelmiä varten, ja korostivat, että on tärkeää saada luotettavia tietoja välillisistä hiilipäästöistä, jotka ovat yrityksen asiakkaiden tai toimittajien aiheuttamia.

Kysymykseen siitä, millaisten ominaisuuksien tulisi olla vähähiilisyyden indeksien tärkeimpiä ominaisuuksia, suurin osa vastaajista ilmoitti, että *scope 3* -päästöt olisi sisällytettävä osaksi hiilipäästöjen arviointia. Jotkin vastaajista totesivat, että vähähiilisyyden indeksin menetelmät olisi sovitettava yhteen mahdollisen tulevan EU:n luokitusjärjestelmän kanssa. Muutamat vastaajista suhtautuivat kuitenkin skeptisesti yhdenmukaistettujen menetelmien kehittämiseen EU:n tasolla. Ne mainitsivat tässä yhteydessä huolensa tietojen saatavuudesta, epäselvästä yhteydestä hiilijalanjäljen ja niiden ympäristöriskien välillä, jotka vaikuttavat talouteen (kuten siirtymäriski), sekä siitä, etteivät useimmat menetelmät ole tulevaisuuteen suuntautuneita.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ehdotus perustuu korkean tason asiantuntijaryhmän laatimaan kestävää rahoitusta koskevaan raporttiin, jossa suositellaan toimia finanssimarkkinoiden vertailuarvojen avoimuuden ja asiaa koskevan ohjauksen parantamiseksi. Käsillä olevassa ehdotuksessa on myös otettu tarkasti huomioon asiantuntijaryhmän muut suositukset, jotka koskevat muun muassa julkistamista ja luokitusjärjestelmää sen osalta, mitä pidetään kestävänä.

Lisäksi ehdotus perustuu komission vuonna 2017 teettämään tutkimukseen *Defining 'green' in the context of green finance*. Tutkimus sisältää

- yleiskatsauksen ja analyysin maailmanlaajuisista pyrkimyksistä määritellä ’vihreä’ vihreiden joukkovelkakirjojen, vihreiden lainojen ja vihreiden noteerattujen osakkeiden alalla
- kuvauksen keinoista ja mahdollisuuksista tunnistaa vihreitä omaisuuseriä ja toimintoja käsitemääritelmien, taksonomioiden, luokitusmenetelmien ja muiden mekanismien avulla sekä tarpeesta ottaa nämä huomioon menetelmissä, joiden avulla luodaan vihreitä vertailuarvoja ja rahastoja, sekä
- vertailun, joka osoittaa suuret erot niiden menetelmien välillä, joihin vihreät osake- ja joukkovelkakirjaindeksit perustuvat.

Komissio ottaa huomioon perustamansa kestävää rahoitusta käsittelevän teknisen asiantuntijaryhmän neuvot valmistellessaan delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan parametrit menetelmille, joiden avulla valitaan kohde-etuutena olevat omaisuuserät vähähiilisyyden vertailuarvojen ja positiivisen hiilivaikutuksen indekseille.

- **Vaikutustenarviointi**

Komissio on arvioinut erilaisten toimintavaihtoehtojen vaikutuksia parempaa sääntelyä koskevan strategian mukaisesti.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellut yleiset toimintavaihtoehdot ovat seuraavat:

1) ei toteuteta EU:n toimia (vaihtoehto 1)

2) parannetaan menetelmien avoimuutta ja otetaan käyttöön hiilivapaiden tai vähähiilisyyden indeksien[16] vähimmäisvaatimukset – yleinen lähestymistapa, jossa yhdenmukaistetaan mahdollisimman vähän (vaihtoehto 2)

3) annetaan yhdenmukaistetut EU:n säännöt, jotka koskevat *pure-play*-tyyppisiä vähähiilisyyden indeksejä tai positiivisen hiilivaikutuksen indeksejä ja ovat 2 °C:n tavoitteen mukaiset – erityinen tekninen lähestymistapa, johon liittyy yksityiskohtaisia sääntöjä (vaihtoehto 3)

4) annetaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat vähähiilisyyden tai positiivisen hiilivaikutuksen indekseihin sovellettavien menetelmien yhdenmukaistamista (alavaihtoehto 4 a), tai yhdenmukaistetut EU:n säännöt, jotka koskevat erityyppisiä vähähiilisyyden indeksejä – kattava lähestymistapa, joka perustuu sääntelyyn (alavaihtoehto 4 b).

Vaihtoehdossa 1 markkinat todennäköisesti pirstoutuisivat lisää ajan myötä ja asiaan liittyvät sijoittajille aiheutuvat hakukustannukset olisivat edelleen korkeat. Sijoittajilla, jotka haluaisivat todella vaikuttaa ja sijoittaa omaisuuseriin, jotka ovat 2 °C:n tavoitteen mukaisia, ei edelleenkään olisi asianmukaisia välineitä (vertailuarvoja), joiden avulla he voisivat arvioida vähähiilisyyttä noudattavan rahastonsa/salkkunsa arvonkehitystä. Vähähiilisyyttä osoittavien indeksien menetelmien yhdenmukaistamisen puute vaikuttaisi jatkossakin niiden vertailukelpoisuuteen ja merkittävyyteen. Se ei sitä paitsi kannusta yrityksiä yhdenmukaistamaan yritysstrategioitaan ilmastotavoitteiden kanssa.

Vaihtoehdossa 2 parannettaisiin vertailuarvomenetelmän läpinäkyvyyttä ja yhdenmukaistettaisiin joitakin sen elementtejä. Sijoittajille annettaisiin lisätietoja ilmastoon liittyvien parametrien huomioon ottamisesta, kuvaus vertailuarvon osatekijöistä ja tietoa niiden valinta- ja painotusperusteista. Tämä vaihtoehto olisi vertailuarvon hallinnoijille suhteellisen helppo hyväksyä ja verrattain kustannustehokas, koska vertailuarvon hallinnoijien tarvitsisi noudattaa menetelmissään ainoastaan vähimmäisvaatimuksia ja koska ne saisivat jonkin verran joustavuutta muiden elementtien tai perusteiden lisäämisen suhteen. Tätä yhdenmukaistettua menetelmää sovellettaisiin kuitenkin vain sellaisten vähähiilisyyden indeksien segmenttiin, joilla ei pyritä 2 ºC:n tavoitteeseen. Näin ollen sillä ei välttämättä edistetä merkittävästi ilmastonmuutoksen lievittämistä, koska EU:n tasolla ei ole selkeytetty sitä, mitä kestävillä omaisuuserillä tai investoinneilla täsmälleen tarkoitetaan. Tämä vaihtoehto ei siksi ole linjassa EU:n kaikkien kestävyystavoitteiden saavuttamisen kanssa.

Vaihtoehdossa 3 komissio loisi yhdenmukaisia sääntöjä, jotka koskisivat *pure-play*-tyyppisiä vähähiilisyyden tai positiivisen hiilivaikutuksen indeksejä[17]. Näiden indeksien avulla varainhoitajat tai yhteisösijoittajat pystyisivät asianmukaisesti seuraamaan ja arvioimaan

[16] Tyypillisesti tällaiset indeksit muodostetaan ottamalla vakiovertailuarvo, kuten S&P 500 tai NASDAQ 100, ja poistamalla indeksistä yritykset, joiden hiilijalanjälki on suhteellisen korkea, tai heikentämällä näiden painotusta. Ks. lisätietoja vaikutustenarvioinnin liitteestä 9 [linkki].

[17] Näihin indekseihin valitaan tyypillisesti sellaisia sijoitusmarkkinayrityksiä, jotka pienentävät hiilijalanjälkeä merkittävästi hiilivaikutuksen suhdeluvun kaltaisten suhdelukujen perusteella. Ks. lisätietoja vaikutustenarvioinnin liitteestä 9.

arvonkehitystä rahastoissaan, jotka on valittu Pariisin ilmastosopimuksen 2 ºC:n tavoitteen mukaisesti, ja osoittamaan siten asiakkailleen tai edunsaajille, että tätä sijoitusstrategiaa noudatetaan. Toisin kuin vaihtoehto 2, tämä vaihtoehto mahdollistaisi sellaisten yritysten omaisuuserien huomioon ottamisen, jotka edistävät merkittävästi päästövähennyksiä, ja kanavoisi siksi enemmän sijoitusvirtoja tällaisille liikkeeseenlaskijoille.[18] On kuitenkin mahdollista, että sijoitukset keskittyvät *pure-play*-tyyppisten vähähiilisyyden indeksien yhteydessä ainoastaan muutamille aloille. Tällöin niiden ei katsota soveltuvan suuren sidosryhmäjoukon ydinsalkun muodostamiseen. Tämä saattaa rajoittaa vertailuarvon hyväksyttävyyttä markkinoilla.

Vaihtoehdossa 4 otettaisiin käyttöön yhdenmukaistettuja sääntöjä, jotka koskevat 1) vakioindeksien hiilivapaita tai vähähiilisiä versioita ja 2) *pure-play*-tyyppisiä vähähiilisyyden indeksejä tai positiivisen hiilivaikutuksen indeksejä. Siksi tätä vaihtoehtoa sovellettaisiin laajempaan indeksivalikoimaan kuin vaihtoehtoja 2 ja 3. Tässä vaihtoehdossa varainhoitajat tai yhteisösijoittajat pystyisivät asianmukaisesti seuraamaan tai arvioimaan useamman tyyppisten vähähiilisten rahastojen arvonkehitystä. Se tarjoaisi myös suhteellisen laajan valikoiman välineitä, joiden avulla voidaan osoittaa, että asiakkaiden vähähiilisyyspreferenssejä noudatetaan.

Tätä vaihtoehtoa analysoitiin kahden alavaihtoehdon avulla.

Alavaihtoehto 4 a (**parhaaksi arvioitu vaihtoehto**): tässä alavaihtoehdossa otettaisiin uudella sääntelykehyksellä käyttöön vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat vähähiilisyyden tai positiivisen hiilivaikutuksen indekseihin sovellettavien menetelmien yhdenmukaistamista. Siinä vahvistettaisiin tietyt keskeiset vähimmäiselementit menetelmille, joiden avulla määritetään hiilivapaat vertailuarvot ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvot. Näin voitaisiin määrittää vaatimukset perusteille ja menetelmille, joiden avulla valitaan ja painotetaan vertailuarvon kohde-etuutena olevat omaisuuserät sekä lasketaan hiilijalanjälki ja päästövähennykset, jotka liittyvät kohde-etuutena oleviin omaisuuseriin. Tässä yhteydessä voitaisiin hyödyntää jo olemassa olevia eurooppalaisia menetelmiä, jotka komissio on hyväksynyt ja joita monet yritykset käyttävät oman ympäristötehokkuutensa laskentaan. Tällaisia ovat esimerkiksi tuotteen ympäristöjalanjälki (PEF) ja organisaation ympäristöjalanjälki (OEF)[19].

Alavaihtoehto 4 b: tässä alavaihtoehdossa otettaisiin käyttöön järjestelyjä mahdollisimman suuren yhdenmukaistamisen takaamiseksi siten, että kummankin uuden vertailuarvokategorian menetelmät yhdenmukaistettaisiin täysin sellaisten yksityiskohtaisten ja kattavien sääntöjen perusteella, jotka annetaan tasolla 1 ja joita täsmennetään yksityiskohtaisilla vaatimuksilla tasolla 2. Näissä säännöissä vahvistettaisiin yksityiskohtaiset valinta- ja painotusperusteet vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen kohde-etuutena olevia omaisuuseriä varten. Tämä lähestymistapa mahdollistaisi uusien vertailuarvokategorioiden menetelmien suuren vertailukelpoisuuden. Vertailuarvon hallinnoijilta puuttuisi kuitenkin tiettyä joustavuutta menetelmiensä suunnittelun suhteen, ja niille koituisi huomattavia kustannuksia unionin lainsäädännössä vahvistettujen uusien tiukkojen vaatimusten noudattamisesta.

Vaikka vertailuarvomenetelmien vertailukelpoisuus olisi alavaihtoehdossa 4 a sijoittajien kannalta jonkin verran pienempi, vertailuarvon hallinnoijilla olisi kuitenkin huomattavaa joustavuutta menetelmiensä laskentakaavan suunnittelun suhteen. Yleisesti ottaen tämä vaihtoehto antaisi markkinatoimijoille liikkumavaraa kehittää uusia strategioita

[18] Ks. lisätietoja vaikutustenarvioinnin liitteestä 9 [linkki].

[19] Kollegion 9.4.2013 hyväksymä suositus 179/2013, joka julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 4.5.2013.

ympäristönäkökohtien huomioon ottamiseksi. Lisäksi vertailuarvojen hallinnoijille koituisi niiden omien vakiintuneiden menetelmiensä mukauttamisesta unionin lainsäädännön vähimmäisvaatimuksiin vain vähäisiä kustannuksia.

Lisäksi tämä alavaihtoehto on linjassa komission kestävän rahoituksen alalla tekemien muiden ehdotusten[20] kanssa, koska sillä parannettaisiin osaltaan niiden tietojen laatua, jotka varainhoitajat asettavat vähittäissijoittajien saataville sijoitustavoitteen mukaisesti. Alavaihtoehdossa 4 a, kuten vaihtoehdossa 3, voitaisiin kanavoida aiempaa enemmän sijoituksia erittäin hiili-intensiivisten alojen yrityksille, jotka panostavat merkittävästi päästöjen vähentämiseen. Tähän vaihtoehtoon liittyy kuitenkin seuraavia haasteita: i) saatavilla olevat tiedot eivät ole vakaita eivätkä yleensä myöskään aukottomia, ii) eri aloilla toimivien yritysten hiilipäästöjen vertailu saattaa olla monimutkaista ja iii) yhdenmukaistettujen menetelmien käyttöönotto saattaa hidastaa innovointia.

Komissio katsoo, että parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla voi olla seuraavia taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja yhteiskunnallisia vaikutuksia:

Mitä tulee **talouteen kohdistuviin vaikutuksiin**, EU:n tasolla käyttöön otettavilla yhdenmukaistetuilla vaatimuksilla, jotka koskevat vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen indeksien avoimia menetelmiä ja joihin kytketään yksityiskohtaisemmat säännöt muiden indeksien ESG-tietojen julkistamisesta, voitaisiin i) vähentää tietojen epäsymmetriaa sijoittajien ja indeksin tarjoajien välillä, koska varain- ja salkunhoitajat saisivat käyttöönsä kaikki tiedot, jotka ne tarvitsevat niiden sijoitustyyliä vastaavan vähähiilisyyden tai positiivisen hiilivaikutuksen indeksin valitsemiseksi, ii) vähentää markkinoiden nykyistä pirstoutuneisuutta, koska vähähiilisyyden indeksien menetelmiä ei ole vielä standardoitu, ja iii) parantaa yritysten julkistamien ilmastoon liittyvien tietojen laatua ja vertailukelpoisuutta, koska yrityksillä olisi kannustin julkistaa tällaiset tiedot, jotta ne otettaisiin huomioon indeksissä. EU:n tasolla yhdenmukaistettujen läpinäkyviä menetelmiä koskevien standardien avulla voitaisiin siksi kehittää vertailuarvoja, jotka soveltuisivat aiempaa paremmin sellaisen salkun tai finanssituotteen arvonkehityksen mittaamiseen, joka noudattelee vähähiilistä tai 2 ºC:n tavoitteen mukaista sijoitusstrategiaa.

Mitä tulee **ympäristövaikutuksiin**, rahoitusta suunnattaisiin suhteellisen nopeasti omaisuuseriin ja hankkeisiin, joilla on kestävän kehityksen mukaiset tavoitteet ja myönteinen vaikutus kasvihuonekaasupäästöjen suhteen ja joilla edistetään Pariisin ilmastosopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Tästä syystä standardien yhdenmukaistaminen, joka koskee erityyppisten vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen indeksien menetelmiä ja niiden julkistamista, antaisi erilaisia vähähiilisyysstrategioita noudattaville sijoittajille asianmukaiset välineet arvioida johdonmukaisuutta rahastonsa tai salkkunsa ja valitun vertailuarvon välillä sekä mahdollisuuden seurata tai mitata aiempaa paremmin sijoitustensa arvonkehitystä asianmukaista vähähiilisyyden vertailuarvoa vasten.

Ehdotuksella ei ole merkittäviä suoria tai välillisiä **yhteiskunnallisia vaikutuksia**.

Ehdotuksessa otetaan huomioon sääntelyntarkastelulautakunnan antamat lausunnot (14. toukokuuta 2018 annettu myönteinen lausunto varaumin ja kaksi aiempaa kielteistä lausuntoa). Ehdotuksessa ja tarkistetussa vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan sääntelyntarkastelulautakunnan huomautuksia, joiden mukaan aloitetta on mukautettava ennen kuin sitä viedään eteenpäin (linkki).

Huomautuksissaan sääntelyntarkastelulautakunta katsoo, ettei vaikutustenarvioinnissa oteta asianmukaisesti huomioon riskejä, jotka liittyvät vähähiilisyyden indeksien hallinnoijien

[20] LINKKI muihin toukokuun paketin teksteihin.

velvoitteeseen käyttää luokitusjärjestelmää. Lautakunta ilmaisi huolensa myös siitä, ettei vaikutustenarvioinnissa käsitellä riittävästi näkökohtia, jotka liittyvät kyseisten vertailuarvojen hallinnoijille ja käyttäjille aiheutuviin kustannuksiin, mikä olisi tärkeää vähähiilisyyden vertailuarvojen menetelmien tulevan kehittämisen kannalta.

Vastauksena lautakunnan huolenaiheisiin komissio on poistanut vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen hallinnoijien velvoitteen käyttää EU:n luokitusjärjestelmää kohde-etuutena olevien omaisuuserien valintamenetelmän parametrien suunnittelun ja julkistamisvelvoitteiden noudattamisen yhteydessä. Lisäksi käsillä olevaa ehdotusta on edelleen mukautettu sen varmistamiseksi, että kustannusnäkökohdat otetaan asianmukaisesti huomioon vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen menetelmien kehittämisessä. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa määritetään vain vähimmäisvaatimukset yhdenmukaistetuille menetelmille, jotka koskevat vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoja. Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä ei oteta käyttöön kaikilta osin yhdenmukaistettuja menetelmiä, vaan lähinnä vähimmäisperusteet, jolloin vertailuarvojen hallinnoijille jää tarvittavaa joustavuutta. Tästä syystä lainsäädännön noudattamiskustannukset olisivat vähäiset.

- **Perusoikeudet**

Käsillä olevassa ehdotuksessa otetaan huomioon perusoikeudet ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, koska se sisältää velvoitteen toteuttaa yksilöity, ympäristön kannalta kestävä taloudellinen toiminta yhteiskunnallisten, hallintotapaan liittyvien ja eettisten vähimmäistakeiden mukaisesti.

Oikeus sananvapauteen ja tiedonvälityksen vapauteen edellyttää, että taataan tiedotusvälineiden vapaus. Tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava kyseisen perusoikeuden mukaisesti. Siksi tässä asetuksessa säädettyjä hallinnoijille asetettuja vaatimuksia ei tulisi soveltaa henkilöihin, joilla ei ole määräysvaltaa vähähiilisyyden tai positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvon tarjonnan suhteen vaan jotka pelkästään julkaisevat sen tai käyttävät sitä viitteenä osana toimittajan työtään. Näin ollen toimittajat voivat edelleen toimittajan työssään raportoida vapaasti finanssi- ja hyödykemarkkinoista. Vastaavasti vertailuarvon hallinnoijan määritelmä on erittäin tiukka, jotta se kattaa vertailuarvon tarjonnan mutta jättää toimittajan työn soveltamisalan ulkopuolelle.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Käsillä olevalla ehdotuksella ei odoteta olevan vaikutusta EU:n talousarvioon. Vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoja varten vahvistettavilla vaatimuksilla täydennetään jo olemassa olevia vertailuarvojen hallinnoijille asetettuja vaatimuksia, eikä niillä siten ole merkittävää vaikutusta kustannuksiin, joita asiaankuuluville valvontaviranomaisille aiheutuu vertailuarvoasetuksen mukaisten nykyisten valmiuksien ja resurssien yhteydessä.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio luo tämän aloitteen tuotoksia, tuloksia ja vaikutuksia koskevan seurantaohjelman vuoden kuluttua säädöksen voimaantulosta. Seurantaohjelmassa esitetään, miten tiedot ja muut tarvittavat todisteet on kerättävä. Arviointi suunnitellaan toteutettavaksi viiden vuoden kuluttua toimenpiteiden täytäntöönpanosta. Tavoitteena on arvioida muun muassa sitä, miten

vaikuttavia ja tehokkaita toimenpiteet ovat olleet tässä vaikutustenarvioinnissa esitettyjen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja sitä, tarvitaanko uusia toimenpiteitä tai muutoksia.

Sitä, miten vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvot toteutetaan ja missä määrin ne edistävät kestävän kasvun rahoitusta koskevassa toimintasuunnitelmassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista sekä näiden perustelujen kohdassa 1 esitettyjen ongelmien ratkaisemista, mitataan seuraavilla keskeisillä suorituskykyindikaattoreilla:

- niiden rahastojen tai salkkujen määrän ja koon kehitys, joissa käytetään vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoja
- niiden kantelujen lukumäärä, joita vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen käyttäjät ovat jättäneet komissiolle
- vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen laadintakustannukset
- vertailuarvoasetuksen mukainen komission kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen vähähiilisyyden vertailuarvojen toimivuutta ja tehokkuutta sekä niiden valvonnan asianmukaisuutta (ks. 54 artikla ”Uudelleentarkastelulauseke”).

Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdalla vertailuarvoasetukseen lisätään uusien vertailuarvokategorioiden eli vähähiilisyyden vertailuarvon ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvon määritelmät.

Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdassa muutetaan vertailuarvoasetuksen 13 artiklan (”Menetelmien avoimuus”) 1 kohtaa. Siinä lisätään uusi d alakohta luetteloon tiedoista, jotka vertailuarvon hallinnoijan on julkaistava tai asetettava saataville. Erityisesti sellaisten vertailuarvojen tai vertailuarvoryhmien hallinnoijien, joissa pyritään ESG-tavoitteisiin tai otetaan ne huomioon, on muiden jo nyt julkistettavien tietojen lisäksi annettava jatkossa selvitys siitä, miten menetelmien keskeiset elementit kuvastavat ESG-tekijöitä. Komissiolle siirretään valta määrittää tarkemmin tällaisen julkistamisen vähimmäissisältö.

Ehdotuksen 1 artiklan 3 kohdalla vertailuarvoasetuksen III osastoon lisätään uusi 3 a luku, jossa on yksi ainoa säännös (19 a artikla). Kyseisessä säännöksessä vahvistetaan vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen menetelmiin sovellettavat keskeiset vaatimukset (jotka on lueteltu uudessa liitteessä). Alun perin komissio harkitsi sellaista järjestelmää uusia vertailuarvokategorioiden menetelmiä varten, joka on kauttaaltaan yhdenmukaistettu ja perustuu kattavaan sääntökehykseen. Tällainen järjestelmä olisi kuitenkin edellyttänyt, että tässä säädösehdotuksessa vahvistettujen menetelmien keskeisiä elementtejä olisi täsmennetty edelleen kohde-etuutena olevien omaisuuserien valintaa ja painotusta koskevilla yksityiskohtaisilla vaatimuksilla delegoiduissa säädöksissä, jotka komissio olisi antanut asiantuntijaryhmän lausunnon perusteella. Lisäksi mainituissa delegoiduissa säädöksissä olisi velvoitettu vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen hallinnoijat soveltamaan EU:n luokitusjärjestelmäasetusta kohde-etuutena olevien omaisuuserien valintamenetelmän parametrien suunnittelun yhteydessä.

Komissio halusi kuitenkin ottaa huomioon sääntelyntarkastelulautakunnan huolet kustannuksista, joita tällaisen tiukan menetelmän kehittämiseen mahdollisesti liittyisi, ja mukautti käsillä olevaa ehdotusta siten, että valta antaa delegoituja säädöksiä koskee pelkästään vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutusta vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten tarkempaa määrittämistä. Tätä lähestymistapaa suositaan myös siksi, että se takaa joka tapauksessa vähähiilisyyden vertailuarvojen menetelmien huomattavan vertailukelpoisuuden. Lisäksi vertailuarvojen hallinnoijille ei koituisi korkeita kustannuksia

menetelmiensä mukauttamisesta EU:n vaatimuksiin, ja niillä olisi edelleen tiettyä joustavuutta menetelmiensä suunnittelun suhteen. Yleisesti ottaen tämä vaihtoehto antaisi markkinoille liikkumavaraa kehittää innovatiivisia strategioita ympäristönäkökohtien huomioon ottamiseksi.

Komissio otti myös huomioon lautakunnan huolen riskeistä, jotka liittyvät siihen, että vähähiilisyyden vertailuarvojen hallinnoijien olisi pakko käyttää luokitusjärjestelmää, ja mukautti ehdotusta edelleen. Tämän tuloksena delegoiduissa säädöksissä, joissa täsmennetään yhdenmukaistamisen vähimmäisvaatimukset, ei tulla edellyttämään vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen hallinnoijilta EU:n luokitusjärjestelmän käyttöä kohde-etuutena olevien omaisuuserien valintamenetelmän parametrien suunnittelun yhteydessä. Menetelmien pitäminen erillään EU:n luokitusjärjestelmästä antaa hallinnoijille myös niiden tarvitsemaa joustavuutta.

Ehdotuksen 1 artiklan 4 kohdalla muutetaan vertailuarvoasetuksen 27 artiklaa (”Vertailuarvoselvitys”) lisäämällä siihen uusi kohta, joka velvoittaa hallinnoijat kunkin sellaisen tarjotun vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän osalta, jolla pyritään ESG-tavoitteisiin tai otetaan ne huomioon, selostamaan vertailuarvoselvityksessä, miten kyseinen vertailuarvo tai vertailuarvoryhmä kuvastaa ESG-tavoitteita. Komissiolle siirretään valta määrittää tarkemmin tiedot, jotka on annettava.

Artiklan 5 kohdassa vertailuarvoasetukseen lisätään uusi liite III, jossa vahvistetaan keskeiset vaatimukset vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen menetelmiä varten. Tässä yhteydessä luetellaan elementit, jotka hallinnoijien on julkistettava, ja menettely, jota on noudatettava menetelmien muuttamiseksi.

Ehdotuksen 2 artiklan nojalla tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2018/0180 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon[21],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[22],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi 25 päivänä syyskuuta 2015 uuden maailmanlaajuisen kestävän kehityksen kehyksen eli Agenda 2030 -toimintaohjelman[23], jonka ytimessä ovat kestävän kehityksen tavoitteet. Komission vuonna 2016 antamassa tiedonannossa ”Seuraavat toimet Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistamiseksi”[24] liitetään kestävän kehityksen tavoitteet unionin politiikkakehykseen sen varmistamiseksi, että kaikissa unionin toimissa ja toimintapolitiikkaa koskevissa aloitteissa sekä EU:n sisällä että maailmanlaajuisesti otetaan kestävän kehityksen tavoitteet huomioon heti alusta alkaen. Neuvoston 20 päivänä kesäkuuta 2017 antamissa päätelmissä[25] vahvistettiin, että unioni ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön Agenda 2030 -toimintaohjelman täysipainoisella, johdonmukaisella, kattavalla, yhdennetyllä ja tehokkaalla tavalla tiiviissä yhteistyössä kumppaneiden ja muiden sidosryhmien kanssa.

(2) Unioni teki vuonna 2015 Pariisin ilmastosopimuksen[26]. Kyseisen ilmastosopimuksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan sopimuksen tavoitteena on vahvistaa maailmanlaajuisia toimia ilmastonmuutoksen uhan torjumiseksi muun muassa sovittamalla rahoitusvirrat johdonmukaisiksi suhteessa vähäpäästöiseen kehityskulkuun ja kehitykseen, jossa joustavasti mukaudutaan muuttuvaan ilmastoon.

---

21 EUVL C […], […], s. […].
22 EUVL C , , s. .
23 *Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development* (YK 2015).
24 COM(2016) 739 final.
25 CO EUR 17, CONCL. 5.
26 EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

(3) Kestävyys ja siirtyminen vähähiiliseen, ilmastonmuutoksen kestävään ja resurssitehokkaampaan kiertotalouteen ovat keskeisiä tekijöitä unionin talouden pitkän aikavälin kilpailukyvyn varmistamisessa. Kestävyys on jo pitkään ollut unionihankkeen keskiössä, ja sen sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät ulottuvuudet tunnustetaan unionin perussopimuksissa.

(4) Komissio julkaisi maaliskuussa 2018 kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman[27], jossa esitetään kestävää rahoitusta koskeva kunnianhimoinen ja kattava strategia. Yksi kyseisen toimintasuunnitelman tavoitteista on ohjata pääomavirrat kestäviin investointeihin kestävän ja osallistavan kasvun saavuttamiseksi.

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1386/2013/EU[28] asetetaan tavoitteeksi, että yksityisen sektorin rahoitusta ympäristö- ja ilmastomenoihin lisätään erityisesti ottamalla käyttöön kannustimia ja menetelmiä, joilla innostetaan yrityksiä mittaamaan liiketoimintansa ympäristökustannuksia ja ympäristöpalvelujen käytöstä saamiaan voittoja.

(6) Kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen unionissa edellyttää pääomavirtojen kanavoimista kestäviin investointeihin. Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi on tärkeää hyödyntää sisämarkkinoiden koko potentiaali. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää poistaa esteet pääoman tehokkaalta liikkumiselta kestäviin investointeihin sisämarkkinoilla ja estää odotettavissa olevien esteiden syntyminen.

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1011[29] vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt unionissa käytettäville vertailuarvoille ja otetaan huomioon erityyppiset vertailuarvot. Yhä suurempi osa sijoittajista noudattaa vähähiilisiä investointistrategioita ja käyttää vähähiilisyyden vertailuarvoja verratakseen tai mitatakseen sijoitussalkun arvonkehitystä.

(8) Useita erilaisia indeksejä ryhmitellään nykyisin yhteen vähähiilisyyden indekseiksi. Tällaisia vähähiilisyyden indeksejä käytetään vertailuarvoina sijoitussalkuissa ja tuotteissa, joita myydään valtioiden rajojen yli. Vähähiilisyyden indeksien laatu ja integriteetti vaikuttavat sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan lukuisten erilaisten yksittäis- ja yhteissijoitussalkkujen osalta. Monia vähähiilisyyden indeksejä, joita käytetään mittaamaan sijoitussalkkujen, erityisesti erillisten sijoitustilien ja yhteissijoitusjärjestelyjen, arvonkehitystä, tarjotaan yhdessä jäsenvaltiossa, mutta niitä käyttävät salkun- ja varainhoitajat muissa jäsenvaltioissa. Lisäksi salkun- ja varainhoitajat käyttävät usein muissa jäsenvaltioissa laadittuja vertailuarvoja suojautuakseen hiiliriskeiltä.

(9) Markkinapaikalle on syntynyt eri vähähiilisyyden indeksien kategorioita, joiden tavoitetaso vaihtelee. Toisilla vertailuarvoilla pyritään pienentämään vakiosijoitussalkun hiilijalanjälkeä, toisilla taas pyritään valitsemaan vain sellaisia komponentteja, joilla edistetään Pariisin ilmastosopimuksen 2 °C:n tavoitetta.

---

27 COM(2018) 97 final.

28 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

29 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

Erilaisista tavoitteista ja strategioista huolimatta kaikkia näitä vertailuarvoja markkinoidaan tavallisesti vähähiilisyyden vertailuarvoina.

(10) Toisistaan eroavat toimintaperiaatteet vertailuarvoja koskevien menetelmien suhteen johtavat sisämarkkinoiden pirstoutumiseen, koska vertailuarvojen käyttäjillä ei ole selkeää käsitystä siitä, onko tietty vähähiilisyyden indeksi 2 °C:n tavoitteen mukainen vai pelkästään vertailuarvo, jolla pyritään alentamaan vakiosijoitussalkun hiilijalanjälkeä. Voidakseen puuttua mahdollisesti laittomiin väitteisiin, joita hallinnoijat esittävät vertailuarvoistaan vähähiilisyydestä, jäsenvaltiot antavat todennäköisesti erilaisia sääntöjä, jotta vältetään hämmennys sijoittajien keskuudessa sekä moniselitteisyys niiden niin sanottujen vähähiilisyyden indeksien eri kategorioiden tavoitteissa ja tavoitetasossa, joita käytetään vertailuarvoina vähähiilisyyden periaatteiden mukaisessa sijoitussalkussa.

(11) Erot jäsenvaltioiden lähestymistavoissa luovat todennäköisesti esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, koska ei ole käytössä yhdenmukaistettua kehystä, jolla varmistettaisiin yksittäis- tai yhteissijoitussalkuissa käytettävien vähähiilisyyden vertailuarvojen pääkategorioiden tarkkuus ja integriteetti.

(12) Sen vuoksi sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ylläpitämiseksi, sen toimintaedellytysten edelleen parantamiseksi ja korkeatasoisen kuluttajan- ja sijoittajansuojan varmistamiseksi on asianmukaista mukauttaa asetusta (EU) 2016/1011, jotta yhdenmukaistettuja vähähiilisyyden vertailuarvoja varten voidaan vahvistaa sääntelykehys unionin tasolla.

(13) Lisäksi on tarpeen erottaa selkeästi toisistaan vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvot. Vähähiilisyyden vertailuarvon kohde-etuutena olevat omaisuuserät olisi valittava niin, että tavoitteena on vähentää indeksisalkun hiilipäästöjä emoindeksiin verrattuna, kun taas positiivisen hiilivaikutuksen indeksiin olisi sisällytettävä vain komponentteja, joiden kohdalla päästövähennykset ylittävät tuotetut hiilipäästöt.

(14) Jokaisen yrityksen, jonka omaisuuseriä valitaan kohde-etuuksiksi positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoon, olisi vältettävä enemmän hiilipäästöjä kuin se tuottaa, jotta sillä olisi positiivinen vaikutus ympäristöön. Varain- ja salkunhoitajien, jotka väittävät noudattavansa Pariisin ilmastosopimuksen mukaista investointistrategiaa, olisi siten käytettävä positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoja.

(15) Monet vertailuarvojen hallinnoijat väittävät, että niiden vertailuarvoilla tavoitellaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan, jäljempänä ’ESG’, liittyviä tavoitteita. Kyseisten vertailuarvojen käyttäjillä ei kuitenkaan aina ole tarvittavia tietoja siitä, missä määrin kyseisten vertailuarvojen hallinnoijien menetelmissä otetaan ESG-tavoitteet huomioon. Olemassa oleva tieto on lisäksi usein hajanaista eikä mahdollista sijoitustarkoituksia varten tehtävää tosiasiallista vertailua valtioiden rajojen yli. Jotta markkinatoimijat voisivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, vertailuarvojen hallinnoijat olisi velvoitettava julkistamaan, miten niiden menetelmissä otetaan ESG-tekijät huomioon kunkin sellaisen vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän osalta, jonka väitetään palvelevan ESG-tavoitteita. Kyseiset tiedot olisi julkistettava myös vertailuarvoselvityksessä. Vertailuarvojen hallinnoijiin, jotka eivät pyri ESG-tavoitteisiin tai ota niitä huomioon, ei pitäisi kohdistaa tätä julkistamisvelvoitetta.

(16) Samoista syistä vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen hallinnoijien olisi yhtä lailla julkaistava niiden laskentaan käytettävät menetelmät. Tiedoissa olisi kuvattava, miten kohde-etuutena olevat omaisuuserät valitaan ja

painotetaan sekä mitkä omaisuuserät suljetaan ulkopuolelle ja mistä syystä. Lisäksi vertailuarvojen hallinnoijien olisi täsmennettävä, miten vähähiilisyyden vertailuarvot eroavat niiden perustana olevasta emoindeksistä erityisesti kohde-etuutena oleviin omaisuuseriin sovellettavien painotusten sekä niiden markkina-arvon ja arvonkehityksen osalta. Sen arvioimiseksi, miten vertailuarvolla edistetään ympäristötavoitteita, vertailuarvon hallinnoijan olisi julkistettava, miten kohde-etuutena olevien omaisuuserien hiilijalanjälki ja päästövähennykset on mitattu, ja ilmoitettava kummankin arvot, mukaan lukien vertailuarvon kokonaishiilijalanjälki, sekä käytettyjen tietojen tyyppi ja lähde. Jotta varainhoitajat voisivat valita investointistrategiaansa parhaiten soveltuvan vertailuarvon, vertailuarvon hallinnoijien olisi selostettava menetelmiensä parametrien perusteet ja se, miten vertailuarvolla edistetään ympäristötavoitteita, mukaan lukien sen vaikutus ilmastonmuutoksen lievittämiseen. Julkaistaviin tietoihin olisi sisällytettävä myös yksityiskohtaiset tiedot menetelmän uudelleenarvioinnintiheydestä ja siinä noudatettavasta menettelystä.

(17) Lisäksi positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen hallinnoijien olisi julkistettava jokaisen kyseisiin vertailuarvoihin sisällytettävän kohde-etuutena olevan omaisuuserän positiivinen hiilivaikutus ja täsmennettävä menetelmä, jolla määritetään, ylittääkö vältettyjen päästöjen määrä sijoitusomaisuuden hiilijalanjäljen.

(18) Vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen hallinnoijien olisi säännöllisesti arvioitava uudelleen menetelmäänsä sen varmistamiseksi, että se on valitun ilmastonmuutosta lievittävän tavoitteen mukainen, ja ilmoitettava käyttäjille mahdollisten olennaisten muutosten tekemisessä noudatettavista menettelyistä. Kun vertailuarvon hallinnoija tekee olennaisen muutoksen, sen olisi julkistettava syyt muutokseen ja selostettava, millä tavoin muutos on johdonmukainen suhteessa vertailuarvon alkuperäisiin tavoitteisiin.

(19) Avoimuuden lisäämiseksi ja riittävän yhdenmukaistamistason varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin niiden julkistamisvelvoitteiden vähimmäissisältö, joita olisi sovellettava vertailuarvon hallinnoijiin, jotka ottavat huomioon ESG-tavoitteet, ja vähimmäisvaatimukset vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen menetelmien yhdenmukaistamista varten, mukaan lukien kohde-etuutena oleviin omaisuuseriin liittyvien hiilipäästöjen ja päästövähennysten laskentamenetelmä. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon komission suosituksen 2013/179/EU[30] 2 kohdan a ja b alakohdassa määritellyt tuotteen ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevat menetelmät. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

---

[30] Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

(20) Sen vuoksi asetusta (EU) 2016/1011 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2016/1011 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2016/1011 seuraavasti:

1. Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan 23 a ja 23 b alakohta seuraavasti:

”23 a) ’vähähiilisyyden vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka kohde-etuutena olevat omaisuuserät valitaan tämän kohdan 1 alakohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi siten, että tulokseksi saatavaan vertailuarvosalkkuun liittyy vähemmän hiilipäästöjä kuin omaisuuseriin, jotka sisältyvät pääomapainotettuun vakiovertailuarvoon, ja joka laaditaan 19 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;

23 b) ’positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka kohde-etuutena olevat omaisuuserät valitaan tämän kohdan 1 alakohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi sillä perusteella, että niiden päästövähennykset ovat suuremmat kuin niiden hiilijalanjälki, ja joka laaditaan 19 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;”.

2. Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) selostus siitä, miten a alakohdassa vahvistettujen menetelmien keskeiset osat kuvastavat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan, jäljempänä ’ESG’, liittyviä tekijöitä kussakin vertailuarvossa tai vertailuarvoryhmässä, jonka avulla pyritään ESG-tavoitteisiin tai otetaan ne huomioon.”

b) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 49 artiklan mukaisesti 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun selostuksen vähimmäissisällön tarkempaa määrittämistä varten.”

3. Lisätään III osastoon 3 a luku seuraavasti:

”3 a luku

Vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvot

19 a artikla

Vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvot

1. Vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan II, III ja IV osastossa säädettyjen vaatimusten lisäksi tai niiden sijasta liitteessä III vahvistettuja vaatimuksia.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään vähähiilisyyden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoja koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien

a) kohde-etuutena olevien omaisuuserien valintaperusteet, tarvittaessa myös omaisuuserien poissulkemisperusteet;

b) vertailuarvossa kohde-etuutena olevien omaisuuserien painotusperusteet ja -menetelmät;

c) kohde-etuutena oleviin omaisuuseriin liittyvien hiilipäästöjen ja päästövähennysten laskentamenetelmä.”

4. Lisätään 27 artiklaan 2 a ja 2 b kohta seuraavasti:

”2 a. Kunkin 2 kohdassa säädetyn vaatimuksen osalta vertailuarvoselvityksen on sisällettävä selostus siitä, miten kukin tarjottu ja julkaistu vertailuarvo tai vertailuarvoryhmä, jossa pyritään ESG-tavoitteisiin tai otetaan ne huomioon, kuvastaa ESG-tekijöitä.

2 b. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään 2 a kohdassa tarkoitetut tiedot. ”

5. Lisätään tämän asetuksen liitteen teksti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Se on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*